

hongrois – hungarian – madarski – **magyar** – ungarisch – ungherese

MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK
ÁLDOTT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET KÍVÁNUNK!

2013. DECEMBER

Mária, a Béke Királynője visszhangja

HÍRLEVÉL N°228/a

Cas. Post. 149. Mantova, Italia 46100
Fraternitas, 1393 Budapest, Pf. 317.

Međugorje, 2013. november 25.

„Drága gyermekek!

Ma mindnyájatokat imádságra hívlak. Gyermekeim, tárjátok ki egészen szívetek ajtaját az imádságra, a szív imájára, és akkor a Magasságbeli majd tudja használni szabadságotokat és elkezdődik megtérésetek. A hit erőssé válik és teljes szívből ki tudjátok mondani: Istenem és mindenem. Meg fogjátok érteni gyermekeim, hogy itt a Földön minden mulandó. Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra.”

Átalakításra vágyva

Megtérés, teljes átalakulás, páfordulás, nem a földről, hanem az Isten aspektusából látni a valóságot, – minden hívő titkos, ki nem mondott vágya, reménysége, óhaja, törekvése, amitől feltehetően fél is. Ugyanígy voltak vele a próféták. Egyik „rühellé” a próféataságot, mint Jónás, másik azzal takarózott, hogy ő dadog, hogy állhatna az emberek elé, a harmadik arra hivatkozott, hogy még túlságosan kicsi, ki hallgatna egy semmi kis emberre. Ám Isten kegyelme megszabadította mindnyájukat vélt vagy valós csököttségüktől, olyannyira, hogy e meghívásnak nem voltak képesek tovább ellenszegülni, hanem Isten engedelmes eszközeiként hirdették, amit tőle hallottak.

Azt üzeni a Szent Szűz, hogy az imához nem okos gondolatok megfogalmazására van szükség, hanem belső odafigyelésre, szívünk kitérésére, ellenállásunk feladására, nyitott belső hallásra, hogy az Isten rezdüléseire megnyíljunk.

Ha rájönnénk, mi voltaképpen a szív imája, mindnyájan alkalmaznánk. A Szent Ignác-i lelkigyakorlatok egyik ajánlása: Ha nem vagyunk nyitottak Istenre, imánkban őszintén vágyjunk kapcsolatunk személyességére, kölcsönösségére, párbeszédre az élő Istennel. Nagy kinccsel ér fel, ha valaki rendelkezik az Istenre megnyílás képességével. Az Istennel felvett kapcsolat átszínezi a valóságot. Máshogy, mintegy az „Ő szemével” nézünk a világra, és annak részeire. Átértékelődnek emberi kötődéseink, a dolgokhoz való ragaszkodásunk, feledhetőnek ítélnünk olyan eseményeket, feladatokat, törekvéseket, amelyek azelőtt teljesen lekötötték figyelmünket.

Néhány súlyos traumán átesett ember, aki félig-meddig már odaát volt, és megtapasztalta, milyen a halál torkában lenni, és onnan visszatérni, ilyenfajta tisztánlátáshoz jut. Ráeszmél, hogy azért maradt életben, mert dolga van még itt a földön. Ez pedig az, hogy a saját karizmái szerint építse Isten országát.

Martin Heidegger, a filozófus ilyeneket tanít: „Aki figyel, az hallgat. Aki hallgat, az csöndben van, aki csöndben van, az összeszedett.” Létünk a legsajátosabb egzisztenciális állapotokban, a szorongásban, a gondoskodásban, a lelkiismeretben jelenik meg. Létünk a halálra irányul. Heidegger a hiteles élet tervére helyezi a hangsúlyt. Más szavakkal ugyanezt a lényeglátást próbáltam megfogalmazni. Mária is ezt teszi, amikor ebben a hónapban azt üzeni: Szálljunk magunkba, hallgassunk a lelkiismeretünkől, szívünkől feltörő hangokra. Keressük, ismerjük fel Isten minket hívó hangját. Ez teszi hitünket erőssé, ennek a bizonyosságnak a fényében vagyunk képesek kimondani tiszta szívvel, „én Istenem, én mindenem”. Utolér bennünket az a megtapasztalás, ami Tamás apostolt is, aki Jézus sebeibe tette ujját és hasonlóképpen kiáltott fel: „Én Uram, én Istenem”.

Ha pálfordulásunk bekövetkezett, akkor hasonlóképpen fogunk létezni, mint a tanítványok pünkösdtől kezdve. Képzeljük el, hogyan tekintettek ettől az időtől kezdve a mulandó javakra, az evilági lét esetlegességeire, és hogyan járta őket át a megtapasztalás öröme, dinamizmusa. Mire indította őket, hogyan lelkesítette át őket.

Ami egyszer akkor megtörtént, megtörténhet velünk is most, ma, mindnyájunkkal.

De ehhez *meg kell keresnünk azt a féket*, a mely nem enged közel Istenhez, el kell vetnünk magunktól, mint egy viperát, hogy ne mér-

gezzén. *Rá kell találunk, hogy szívünk melyik rejtekében akadt el a bennünket összefogó szeretet.* Mert meg tud rekedni, és mint egy racsnál által megfeszített rugó. Már nem vagyunk képesek „leengedni”, nyugalmi állapotba kerülni, míg meg nem találjuk azt a kis alkatrészt, amely a fogaskereket leállítja. Ezt ha eltávolítjuk, egy pillanat alatt létrejön lényeglátásunk, ha úgy tetszik, megvilágosodunk; ha úgy jobban érthető: eljön megtérésünk, pálfordulásunk ideje. Ettől kezdve úgy élhetünk, mint a szentek: szemünket állandóan Istenre, az Ő akarására függesztve. Az Ő gyermekeivé leszünk, akik lesik, melyik tettünkhöz mit szól. Az Ő tekintetéből olvassuk ki, helyesen cselekszünk-e. És ugyancsak, mint a kisgyerek, akkor is hozzámenekülünk, ha valamit rosszul tettünk, mert csak nála érezzük magunkat szeretve, és biztonságban. Kérjük a bennünket előbb szerető Isten kegyelmét ádventben, hogy arcát keresve benne egyszer s mindenkorra megnyugodjunk.

Nagyon ide illik Angelus Silesius már-már elkoptatott, ámde attól még igaz kijelentése: „Százszor megszülethetett Krisztus Betlehemben, ha benned meg nem született, el vagy veszve örökre.”

Hát szülessen meg bennünk az a Kisdéd!

Gyorgyovich Miklós

Nyissátok meg szívetek ajtaját az imára!

A hittanon azt tanultuk, hogy az imádság beszélgetés Istennel. A beszélgetéshez két személy szükséges. Az imában találkozunk, beszélgetünk Istennel, szólunk Hozzá, hallgatjuk Őt, akit szemünkkel ugyan nem láthatunk, de a szívünkben beszélgethetünk vele. Az Istennel való találkozás az imádságban és az Ő Igéjének elfogadásában történik. A szív ajtajának megnyílása, ahogyan Szűz Mária mondja, különböző módon történhet. Vannak, akik Isten közelségét az olyan emberekkel való találkozásban élik meg, akiknek már megtapasztalták Isten közelségét. Mások a Szentírást olvasva jutnak ilyen élményhez. Ismét mások az őszinte szentgyónásban vagy a szentmisén. Van, akiket Isten kegyelme a mindennapi életben érint meg az egyszerű beszélgetésekben vagy a természetben sétálva. Különbözők az utak és a módok, ahogyan Isten munkálkodik az emberi szívben.

Isten türelmes velünk. De, nem csak türelmesen vár, hanem ko-

pogtat is szívünk ajtaján. Aktívan küzd értünk és üdvösségünkért. Ahogyan Jézus maga is mondja a Jelenések könyvében: „Íme, az ajtónál állok és zörgetek. Ha valaki meghallja szavamat és kinyitja nekem az ajtót, bemegyek hozzá, vele étkezem és ő énvelem” (Jel 3, 20). És ma is úgy, mint minden időben, megnyílhatunk Isten előtt és találkozhatunk vele az imádságban. Azért lehetséges ez, mert az ima csodálatos történet a hívő és Isten között. Az ima nem üres beszéd, és nem is üres és tanult imaformulák mondogatása. Az imádság az ember hitének, szeretetének és lélekének Istennel való párbeszéde. Az imádság olyan hely bennünk, ahová Isten jön el, hogy segítsen nekünk.

Ahhoz, hogy Isten eljöjjön hozzánk, és megtapasztalhassuk az imádság erejét, szükséges, hogy teljesítsük az ima meghatározott feltételeit. Ezeket a feltételeket Jézus Krisztus a Miatyánkban mondta el. Az első feltétel annak tudatosítása, hogy Isten itt van előtted. Ez azt jelenti, meghallgatni, meghallani és tudatosan nyitottnak lenni Istennel. A második feltétel bűneink beismerése és megbánása. A harmadik feltétel megbocsájtani azoknak, akik megbántottak. Minden meg nem bocsájtás akadálya Isten szeretetének és kegyelmének. A negyedik feltétel ellene mondani mindannak, ami zavarhat az Istennel való beszélgetésben. Ez azt jelenti, Istent helyezni az első helyre, ahogyan ezt a Szűzanya is gyakran mondja. Az ötödik feltétel elfogadni Isten akaratát azzal a bizalommal, hogy minden jól fog végződni és Isten mindent javára fordít az Őt szeretőknek. Ha állhatatosan haladunk ezen az úton, el fogunk jutni Isten közelségének tapasztalatához és őszintén kimondhatjuk: Istenem és mindenem.

A Szűzanya megtanította nekünk hogyan kell felismerni mindazokat az akadályokat, amelyek az imádság útjában állnak, és akadályozzák szívünk megnyílását az imára és Istennel. A Szűzanya gyakran mondta üzeneteiben: Imádkozzatok és böjtöljétek. Ezek az eszközök segítenek megnyílni Isten szeretetére és megmaradni a szabadságban. Ezek az eszközök segítenek nekünk észrevenni a bűn és a rossz csapdáit, az akadályokat, a megfélemlítéseket, megmaradva állhatatosan zárandokokként az örök haza felé vezető úton. Így tudatába kerülünk annak, hogy itt a földön minden mulandó, csak Isten örök és egyedül elég.

Könyörögjünk

Szűz Mária, te, aki boldog vagy, mert hittél mindabban, amit az Úr mondott neked, imádkozz ki számunkra olyan hitet és bizalmat az Úrban, amely lehetővé teszi számunkra, hogy erősek tudjunk maradni a hitben. Szeretnénk megnyílni szeplőtelen édesanyjai szívvednek, hogy a te szívvel hihessünk és bízhassunk az Úrban. Könyörögj ki számunkra olyan erős hitet, amellyel minden rossz erőt és bűnt legyőzhetünk és megmaradhatunk az Úr útján. Imádkozd ki számunkra Te, mennyei Édesanyánk, az erős hitet, hogy senki és semmi ne szakíthasson el bennünket Krisztus szeretetétől. Te, Szűzanyánk, aki hozzánk hasonlóan éltél és mindvégig az Úr mellett maradtál, add, hogy mi is minden kísértés és szenvedés ellenére mindig az Úr mellett maradjunk. Ámen.

fra Ljubo Kurtović

Elmélkedés a Szűzanya 2013. október 25-i üzenetéről

Ma arra hívlak benneteket, hogy nyíljatok meg az imára

Mi gyakran nem vagyunk nyitottak az imára. Ez abból is látszik, hogy mindenre van időm, csak az imára nincs. Abból is látszik, hogy az ima unalmas és nehéz a számomra, sok unalmas és értelmetlen dolgot azonban érdekesnek találok. Egyes emberekkel órákon át értelmetlen dolgokról, jelentéktelen témákról beszélgetek, de az Istennel való beszélgetésre nem vagyok kész.

Tehát, a probléma nem az imában, hanem bennem van. Szívem zárva van, gyakran üres, hideg és tompa. Emlékezzünk csak a két tanítványra, akik Jeruzsálemből Emmausz felé tartottak. Ők nem nyitottak Jézusra, pedig Ő itt van, mellettük. Nem látják Őt, mert vakok, mert szívük keménnyé és tompává vált. Lassan-lassan azért megnyílnak, Jézus szavait hallgatva elkezdenek látni és felismerik Őt a kenyértöréskor. Ez kell, hogy megtörténjen bennünk is. Ezért olvassuk és hallgassuk a Biblia szavait, Isten Igéjét, nézzük Jézust a megtört kenyérben a szentségimádáson. Kérjük Őt, segítsen nekünk, hogy megnyíljon a szívünk.

Az ima csodákat művel benneteket és általatok

Az ima a szív megnyílása Isten előtt, a szem megnyílása. Mi gyakran vakok vagyunk a körülöttünk lévő valóságra. Elégedetlenek vagyunk, mert csak azt látjuk, amink nincs. Nem látjuk azt, amink

van. Amikor megnyílik a szemem, felfedezem Isten számtalan ajándékát.

A hálaadás segíthet nekünk abban, hogy megnyíljon a szemünk. Amikor hálát adok, felfedezek, felfedezem mindazt, ami korábban is a szemem előtt volt, de nem láttam. Ezért adjunk hálát és meg fogjuk látni a virág szépségét az otthonunkban, az udvaron, a természetben. Meglátjuk az ős színeinek szépségét, a mai nap szépségét. Rácsodálkozunk Isten magasztos műveire.

A szív egyszerűségében kérjétek a Magasságbelit, adjon erőt nektek, hogy Isten gyermekei legyetek

Mi Isten gyermekei vagyunk, szeretett fiai és lányai, de nem vagyunk ennek tudatában. Nem tudjuk, hogy Isten gyermekei vagyunk, mert szívünk nem egyszerű és nem szabad. Kötődünk és rabjai vagyunk a dolgoknak és azonosítjuk magunkat a szerepekkel és a tárgyakkal. Ezért szenvedünk. Ha valaki a sikerével, gazdagságával vagy hatalmával azonosítja magát és azután kudarcot, betegséget és sikertelenséget él meg, akkor önazonossága is összetörik. Ha azonban felfedezi, hogy Isten gyermeke és Isten feltétel nélkül szereti, akkor szabaddá válik. Ezért váljunk szabaddá mindattól, ami szívünket terheli, hogy egyszerűkké és szabadokká válhassunk és felfedezzük igazi identitásunkat, amely így hangzik: Isten gyermeke vagyok.

A sátán ne tépázhasson titeket, mint ágakat a szél

A sátán úgy játszadozik velünk, mint ágakkal a szél, mert megengedtük neki, mert gyökereinket nem a mélyre eresztettük, hanem a felszínen maradtunk. Nem kötöttük oda magunkat az oszlophoz, Jézushoz, hanem „magas” ágakra ültünk, a bizonytalanra; dicsőséget keresünk és magasra repülünk. Ezért nagyot esünk, földhöz vág bennünket az élet és kapunk „a fejünkre”.

Gyermekeim, döntsetek újra Isten mellett

Józanodjunk ki! Nyíljon meg a szemünk! Térjünk magunkhoz! Térjünk vissza Istenhez! Térjünk vissza az imához! Holnap reggel dönts Isten mellett! Kezd a napot Istennel! A nap kezdetén mond: Jézus ma nem egyedül akarok élni, hanem veled... Te vagy az én utam, igazságom és életem... Ma elhatározom, hogy igéid szerint fogok él-

ni... Ma eldöntöm, hogy szeretetben fogok élni, még jobban fogom szeretni családtagjaimat... Ma a megbocsátás mellett döntök...

Csak az Ő akaratát keressétek

Ismételd el tízszer vagy akár többször is magadban Jézus szavait: Atyám, legyen meg a te akaratod... Ismételd szívvel hússzor vagy akár többször is Mária szavait: Íme, itt vagyok Uram, legyen nekem a te igéd szerint...

És akkor Benne öröme és békére fogtok találni

Ez volt a tapasztalata a zsolttárosnak is: Csak Istenben keress megnyugvást lelkem... Ez volt Szent Ágoston tapasztalata is, aki téves utakon kereste a békét, de a végén megértette: Istenben találsz megnyugvást lelkem...

medjugorje.hr/hu

fordította: Sarnyai Andrea

Szűzanya üzenete Mirjanának 2013. december 2-án:

„Drága gyermekek, anyai szeretettel és édesanyai türelemmel tekintek szüntelen tévelygésekre és elveszettségekre. Ezért vagyok veletek. Segíteni szeretnék abban, hogy elsősorban találjátok meg és ismerjétek meg önmagatokat, hogy majd azután felismerhessétek és beismerhessétek mindazt, ami nem engedi, hogy őszintén, teljes szívvel ismerjétek meg a mennyei Atya szeretetét. Gyermekeim, az Atya a kereszttel által ismerhető meg. Ezért ne utasítsátok el a keresztet, törekedjétek segítségemmel megérteni és elfogadni. Ha el tudjátok fogadni a keresztet meg fogjátok érteni a mennyei Atya szeretetét is; Fiammal és velem fogtok járni; különbözni fogtok azoktól, akik még nem ismerték meg a mennyei Atya szeretetét, azoktól, akik hallgatják őt, de nem értik, nem járnak vele, nem ismerték meg Őt. Azt szeretném, hogy ismerjétek meg Fiam igazságát és apostolaim legyetek, hogy Isten gyermekeiként emelkedjétek felül az emberi gondolkodásmódon és mindig mindenben újból és újból Isten gondolatait keressétek. Gyermekeim imádkozzatok és böjtöljétek, hogy felismerhessétek mindazt, amit kérek tőletek. Imádkozzatok a pásztoraitokért és arra vágyakozzatok, hogy velük egységben ismerjétek meg a mennyei Atya szeretetét. Köszönöm nektek.”

Slavko Barbarić atya halálának tizenharmadik évfordulója

November 24-én, vasárnap volt fra Slavko Barbarić halálának tizenharmadik évfordulója. 2000-ben ezen a napon halt meg, miután befejezte a keresztutat a Križevacon. Földi maradványai a međugorjei Kovačica temetőben nyugszanak. Slavko atya halálának tizenharmadik évfordulóján 14 órától keresztutat imádkoztak a Križevacon, az érte mondott szentmise pedig 18 órakor kezdődött. A szentmise után, 19:30-kor a plébánia hívei részére elmélkedés volt a II. János Pál pápa teremben (a sárga házban).

„Az imádság miatt vagyok Međugorjében”

Simalon Kohonda az afrikai Benin-ből származó pap, aki Franciaországban teljesít missziós szolgálatot, Međugorjéba látogatott. Örömmel osztotta meg velünk međugorjei tapasztalatát: „Azért jöttem Međugorjéba, hogy hálát adjak Istennek és Szűz Máriának, mert az ő segítségük nélkül nem tudnám folytatni missziós munkámat. E mellett zárandokoltam célja a béke, de mindenekelőtt az ima. Gyakorlatilag azt mondhatjuk, Međugorje »a világ kicsiben«, olyan hely, ahol szívvel imádkozhatunk.”

A szeretet az egyetlen igazság

Ez a szép üzenet, amit Mária adott nekünk Mirjanán keresztül, valódi szeretethimnusz, telve anyai aggódással. Benne rejlik az aggodalom, de az erő és a remény is az Édesanya részéről, aki meg akar menteni minket, gyermekeit, aki meg is tudja azt tenni, de ehhez szüksége van a beleegyezésünkre, mert Isten tiszteletben tartja mindannyiunk szabadságát.

Benne van az Édesanya eltökéltsége, aki gyermekeit a világszerte kóborolni látja, újabbnál újabb, mégis régi ábrándok után futva, mint ha több mint kétezer év kereszténysége nem lett volna elég megmutatni az Igazságot. Ma is kérdezhetjük Jeremiással: „Ha kimegyek a mezőre, íme, karddal megöltek vannak ott, és ha bemegyek a városba, íme, éhségtől elgyengültek. Bizony, a próféta is, és a pap is elvándoroltak olyan országba, melyet nem ismertek.” (Jer 14, 19)

Szentségre vagyunk meghívva, arra, hogy Jézus Krisztushoz váljunk hasonlóvá. Mégis, ahelyett hogy végigmennénk az úton, azt hisszük, hogy új utakat találhatunk, s miként atyáink is tették, elveszünk a pusztában. A szeretet az egyetlen igazság, mondja Mária. Így válaszol annak, aki még mindig azt kérdi tőlünk, hogy mi az igazság, ahogy Pilátus is tette (vö. Jn 18,38a).

A relativizmussal szemben, amely manapság ellaposít és uniformizál mindent, ez az üzenet megerősíti, hogy egyetlen Igazság van, ez pedig a szeretet, amely egy személlyel azonos, aki valóságos Isten és valóságos ember, Jézus Krisztus. Mindaz, aki az igazságból való, hallgat a szavamra – mondta Jézus Pilátusnak egykori drámai párbeszédük során, de az nem fogta fel Jézus válaszában a jelentőségét. Ma is gyakran így történik. Bezárkózunk önmagunkba, és nem fogadjuk be az élet újdonságát, amely naponta elmegy mellettünk. Talán azt keressük, ami kirívó, de eközben azt kockáztatjuk, hogy ott keressük Őt, ahol nincs. Annak hiszünk, aki azt mondja nekünk: „Itt van vagy ott van”, s így, a szirének énekét követve, végül elveszítjük az utat. Jézus az Út, az Igazság és az Élet. Így tanították atyáink, s ez elég ahhoz, hogy ne engedjük magunkat megigézni attól, ami látszólag van, de még sincs, ami látszólag ott van előttünk, de zsákutca, ami életnek tűnik, de halál, igazságnak tűnik, de valójában hazugság!

Ha kitárnánk szívünket teljes bizalommal, akkor mindent megértenénk. Megértenénk, mekkora szeretettel hív Ő minket, mekkora szeretettel kíván Fia követőivé tenni minket, és mennyire kívánja nekünk adni Fia teljes békéjét. Ismételjük gyakran, mint valami imát, Mária fenti szavait! Ismételjük, ízlelgessük őket, elmélkedjünk róluk, tegyük magunkévá ezeket a szavakat, amíg csak édes harmóniává, lelkünk üde leheletévé nem lesznek a szívünkben! Béke és öröm Jézusban és Máriában!

N Q.

„Arra hívlak benneteket, hogy munkálkodjatok a személyes megterészeteken. Még távol vagytok attól, hogy találkozzatok Istennel a szívetekben, ezért töltsétek lehetőleg minél több időt imádságban és a szentségi Jézus imáadásában. Minden elmúlik, csak Isten marad meg.” (2008. március 25.)

EGY PAP TAPASZTALATAI (Emmanuel atya feljegyzéseiből)

Az asztal

A Szűzanya nemcsak arra hív, **hogy imádkozzunk pásztorainkért, hanem arra is, hogy örködjünk felettük**, vegyük gondunkba őket. Égi Édesanyánk fentről mindent lát, és jól tudja, hány támadás éri papjainkat a gonosz részéről, merthogy ők nagyon értékesek Isten tervében! Ám léteznek konkrét eszközök a védelemre. **Ismerek egy idős papot**, ő mesélte nekem ezt a történetet:

„Papszentelésemkor ígéretet tettem az Úrnak. Arra törekedtem, hogy mindig legyen egy asztal köztem, és a között a személy között, aki eljött hozzám tanácsot kérni, vagy megkeresett valamilyen más okból. Mindezt azért tettem, hogy védelmezsem magam.

Nem volt mindig könnyű megtartani ezt az ígéretet, de hála Istennek megtartottam, és ez megmentett engem. Egyszer eljött hozzám egy asszony, mert meg akarta beszélni egy pappal a helyzetét. Rögtön nagyon vonzónak találtam őt, és szerelmes lettem belé. Az asszony beköltözött a gondolataim közé, és nem sikerült kontroll alatt tartanom ezt az érzelmet. Ráadásul gyakran eljött hozzám a problémája miatt.

Mindannyiszor erős vágyat éreztem, hogy megöleljem, vagy hogy feltárjam neki az érzelmeimet. De ott volt közöttünk ez az asztal! Mennyire utáltam ezt az asztalt! Ennek ellenére nem mozdítottam el az asztalt. Ez a kínlódás három éven át folytatódott. Aztán egy napon az asszony szokása szerint újra eljött hozzám, és ahogy ránéztem, rájöttem, hogy semmit sem érzek iránta. A szerelmem ugyanolyan hirtelen tűnt el, mint amilyen hirtelen támadt. Továbbra is segítettem neki a tőlem telhető módon, de nagy szabadság keletkezett a szívemben, és úgy tekintettem rá, mint egyszerű nővéremre Krisztusban.

Akkor megértettem, hogy ez az érzelem csapda volt, amit az ellenség állított, hogy lerombolja papságomat. De az asztal megmentette hivatásomat! Jobban mondva az az ígéret, amit Jézusnak tettem, ti., hogy éber leszek egy konkrét védelem segítségével, s ez megmentett a nagy bajtól."

A továbbiakban ez a pap sajátos karizmával fordult kínlódó emberekhez. Mennyit veszített volna sok ember, ha elbukik! Ma boldog papként él, és készül Az Úrhoz menni. Tele van azzal az örömmel, hogy alázatosan szolgálhatta az egyházat, és pap maradt a viharos időszakok között is. Áldott legyen az a bizonyos asztal!

Mi világiak is helyezhetünk el „asztalokat” papjaink számára. Konkrét eszközöket találhatunk arra, hogy kivédjünk olyan helyzeteket, melyek a bukásukat okozhatnák.

2013. 4. 15. www.enfantsdemedjugorje.fr

LUMEN FIDEI kezdetű enciklika

„Illuzórikus fény?”

2. Amikor a hit fényéről beszélünk, már halljuk is számos kortársunk ellenvetését. A modern korban azt gondolták, hogy az effajta fény elegendő lehetett a régi korokban, de már nincs szükség rá a legújabb időkben, amikor az ember felnőtté vált, büszke az eszére, és új módon akarja kikutatni a jövőt.

3. A hitet [a Nietzsche által elindított keresztényellenesség folyamataiban] a sötétséggel társították. Azt gondolták, meg lehet őrizni a hitet, teret lehet találni neki, hogy együtt éljen az értelem fényével... Ám lassanként kiderült, hogy az értelem fénye önállóan nem képes eléggé megvilágítani a jövőt... Így az ember lemondott arról, hogy egy nagy világosságot, nagy igazságot keressen, megelégedett apró kis fényekkel, amelyek ugyan megvilágítanak egy rövid távot, de képtelenek megnyitni az utat. **Amikor hiányzik a fény, minden zavarossá válik**, lehetetlen megkülönböztetni a jót a rossztól...

Újra felfedezendő fény

4. Ezért sürgősen vissza kell szereznünk annak a tudatát, hogy a hitnek fény jellege van. Mert amikor kialszik a hit lángja, az összes többi fény is elveszíti az erejét. A hit fényének ugyanis sajátos jellege van, ti. képes világossá tenni az ember egész életét.

Egy ilyen hatalmas erejű fény nem eredhet tőlünk, Istentől kell jönnie. A hit az élő Istennel való találkozásból születik. Ő hív bennünket és feltárja nekünk megelőző szeretetét, amelyre bizton támaszkodhatunk, hogy szilárdak legyünk és így építsük fel az életün-

ket. A hit, melyet Istentől kapunk természetfölötti ajándékként, olyan, mint fény az úton, olyan fény, amely irányítja lépteinket földi utunk során.”

www.vatican.va

„Vade Retro Satana!”

„Van egy alapvető dolog, amit tudnia kell egy ördögűzőnek. Azt ti., hogy akinek segíteni akar, olyan ember-e, aki imádkozik – már amennyire tőle telik – olyan ember-e, aki szentmisére jár és igyekszik keresztény módon élni. Ugyanis haszontalan odamenni és áldást kérni, ha az ember távol van a szentségektől. Olyan lenne, mintha kigúnyolnánk az Urat, azt kérnénk, hogy gyógyítsa meg a bajunkat, noha nem élünk Isten kegyelmében.

Ezért az ördögűző pap mindenekelőtt arra buzdítja az embereket, hogy imádkozzanak. **A gonosz okozta bajoktól csak imádsággal és szentségekkel lehet megszabadulni**, miként azt oly sok szent tette anélkül, hogy ördögűzésre lett volna szüksége. Viszont sohasem lehet megszabadulni csupán ördögűzéssel, imádság és szentségek nélkül.”

[...] Alá kell húznunk egy nagyon fontos dolgot: a Biblia sohasem mondja, hogy féljünk az ördögtől... **Nekünk csak attól kell félnünk, hogy nem vagyunk Isten kegyelmében**, Isten kegyelmében az van, aki gyón, részt vesz a szentmisén, áldozáshoz járul, továbbá szentségimádáson vesz részt, és imádkozik, különösen is a zsoltárokat és a rózsafüzért. Különb en ezek a legjobb gyógymódok az ördög működésével szemben is: **Általuk fel vagyunk vértézve: megmaradunk Isten kegyelmében.**”

Részlet P. Amorth könyvéből. Ed. San Paolo

Ferenc pápának nem állt szándékában kritizálni azokat, akik hisznek a međugorjei üzenetekben

„A pápának nem állt szándékában kritizálni azokat, akik hisznek a međugorjei üzenetekben, annak ellenére sem, hogy az Egyháznak még nincs hivatalos álláspontja ez ügyben, viszont nem is tagadhatja, hisz évről évre óriási számú pozitív lelki gyümölcsöt terem. Bergolio beszéde azoknak szólt, akik ahelyett, hogy Isten kezébe helyeznék magukat, a jövőt kutatják a Szűzanya üzeneteit használva erre” ma-

gyarázza a népszerű Vatikán-szakértő, Andrea Tornielli, miután Ferenc pápa a Szent Márta házban tartott prédikációjában kijelentette, hogy „a Szűzanya minden ember édesanyja, nem pedig postai iroda-vezető, aki naponta üzeneteket küld”.

Tornielli kérem, mondja el, mi az oka annak, hogy úgy gondolja, Ferenc pápa nem Medugorjét akarta kritizálni?

Bergolio már akkor is elmondta ezt, amikor még nem volt pápa. Itt a jövő iránti kíváncsiság van középpontban, valamint mindaz, ami a titkokkal és az üzenetekkel kapcsolatos. Nem tisztességes dolog ezt a prédikációt csak egy jelenésre vonatkoztatni, akár már elfogadottra vagy még nem elismertre, mint amilyen Medugorje is. Tehát, amit a pápa hangsúlyozott az, az, hogy az emberek gyakran, még a buzgó hívek is elkezdenek olyan üzeneteket követni, amelyek valamiféle jelenésekhez kapcsolódnak, és a végén átadják magukat a jövő iránti mértéktelen kíváncsiságnak.

Milyen értelemben természetes az ilyen fajta kíváncsiság, valóban nem keresztényi?

Azért nem, mert ezek az emberek annyira megszállottak, hogy úgy fejtik meg és tárják fel ezeket az üzeneteket, hogy közben elfelejtik az evangélium üzenetét. Megtörténhet az is, hogy jövőbe látás miatt aggodalmaskodunk, miközben azt sem tudjuk élünk-e holnap vagy sem, a halálunk órájában azonban a végítélet mindnyájunkhoz el fog érkezni. A keresztény ember álláspontja a következő: tudja, hogy élete Istentől függ, ezért nem gyötri magát a kíváncsisággal, a jövő kutatásával, nem engedi, hogy az emberiség jövőjével kapcsolatos meghatározott üzeneteket adjanak számára, hanem megelégszik az Evangéliummal.

Mielőtt Bergolio pápa lett, előfordult-e valaha is, hogy kifejtette Medugorjével kapcsolatos látásmódját?

Sohasem magyarázta meg ezt kimondottan vagy rendszerezetten. Buenos Aires érseksége idején egy Medugorjével kapcsolatos találkozt szerveztek és Bergolio jól ismert stílusában engedélyt adott a megrendezésre. Emellett Ferenc pápa mély máriás lelkeséget hordoz, amely látszik mindabból, amit tesz, a Salus Populi Romaninál a Mária Maggiore Bazilikában tett állandó látogatásaiból, vagy amikor októ-

ber 13-án fogadta a Fatimai Szűzanya szobrát, imádkozott előtte, és amikor nagy szelídséggel tartotta kezében a braziliai Szűzanya kicsi szobrát az „Aparecida”-t.

Milyen értelemben gondolja azt, hogy érdemes megmagyarázni a pápa szavait?

Bergolio egy kifejezetten máriás pápa, aki kinyilvánítja, hogy nincs semmiféle problémája a Szűzanya tisztelet népi kifejezőmódjával. Emlékszem, hogy kinevezése után arra kérte a portugál püspököket, hogy imádkozzanak a beiktatásakor, szentelésekor a Fatimai Szűzanyához. Tehát a pápa nem kétkedéssel tekint az efféle jelenésekre. A kritika nem Medugorjénak szól, hanem egy meghatározott, sajátos csoportnak, akik azt gondolják, hogy több múlik egy havi üzeneten, mint magán Istenen.

Mi az egyház hivatalos álláspontja Medugorjével kapcsolatban?

Az első véleményből és a zadari nyilatkozatból, amelyet 1991-ben a volt jugoszláviai püspökök mondtak ki, következik „non constat de supernaturalitate”, ami azt jelenti, nem bizonyított a természetfeletti volta. Ez olyan vélemény, ami nem zárja ki a jelenés hiteles voltát a mostari egyházmegye két püspökének erőteljes ellenzése ellenére sem.

Minek alapján gondolja azt, hogy ez a vélemény nem zárja ki a természetfeletti jelenés lehetőségét?

Néhány évvel ezelőtt XVI. Benedek pápa Camillo Ruini bíborosra bízta a jelenések újabb kivizsgálást, amely a végéhez közeledik. Nem várok végleges döntést az egyház részéről, amíg a jelenések tartanak, és amíg újabb üzenetek adatnak.

Mi irányítja a legnagyobb figyelmet Medugorjéra?

Az adatok és az a nagy hatású tény, hogy nagyon sok ember évente ellátogat Medugorjéba. Nem lehet letagadni azt, hogy a jelenések temérdek pozitív lelki gyümölcsöt teremnek, és ez az egyik kritérium, ami alapján az egyház meghozza döntését a jelenésekkel kapcsolatban.

forrás: medjugorje-info.com

fordította: Sarnyai Andrea

„Medugorje az imádság helye” – Medjugorje je mjesto

Szent Ferenc, a ferences rend alapítójának ünnepét október 4-én, pénteken ülték meg Medugorjében. Az ünnep előestéjén Szent Ferenc halálának vagy latinul Tranzitusának szertartását beleszőtték az esti liturgiába, amelyet a szentmise után tartottak meg a Szent Jakab templom szabadtéri oltáránál. Az ünnepen részt vett számos zarándok is, akik októberben, a Szűzanya hónapjában Medugorjében tartózkodnak.

Találkoztunk a 94 éves Marijan Vojtašik atyával, aki Lengyelországból érkezett. Beszélt az életéről, II. János Pál pápával való kapcsolatáról, valamint medugorjei tapasztalatairól. Már 20 éve jár Medugorjéba. *„Medugorjében minden nap van programunk, voltunk a Jelenések hegyén, bár nem volt egyszerű felmenni. Úgy érzem, hogy szükség van rám Medugorjében. Ez az imádság helye, csodálatos ennyi papot látni az esti szentmisén. Lehet érezni a Szűzanya kegyelmét”* – mondta Marijan atya, aki hangsúlyozta, hogy rendszeresen olvassa a Szűzanya üzeneteit.

Medugorjében Mozart Requiem című műve csendült fel

Mindenszettek ünnepe és Halottak napja alkalmából a mostari Pro musica énekkar koncertet szervezett, amelyen W. A. Mozart: Requiem című szerzeményét adták elő. Ezt a jól ismert, csodálatos művet a „Mir” Medugorje Rádió élőben közvetítette a Szent Jakab templomból. A Requiem az utolsó partitúra, amelyet Mozart 1791-ben kezdett el írni. Haldokolva írta művét, ágyhoz kötötte, érezve a vég közeledtét, ezért is olyan erőteljes ez a mű. *„Annyira szép az élet, de senki sem tudja meghatározni élete napjainak számát?! Most befejezem, ez az én Requiem-em. Nem szabad, hogy befejezetlen maradjon”* – ezek a nagy művész szavai.

A Szent Jakab templomban Mozart szerzeményének előadásában körülbelül száz fő vett részt, zenészek és énekesek, valamint az eszéki Horvát Nemzeti Színház operaszólistái, a Horvát Nemzeti Színház zenekara és a mostari Szimfonikus Zenekar Kamarazenekarának tagjai. A koncert előtt a fra Marinko Šakota medugorjei plébános köszöntötte a jelenlévőket: *„Kedves barátaim, kedves eszéki és mostari*

művészek, Isten hozott benneteket a világ plébániáján. Különböző módon dicsérjük Istent, szavainkkal, csenddel, zenével, de lehet, hogy legjobban a zenével. Köszönöm mindnyájatoknak, legyen ez az est imádság számunkra”. Ezután don Dragan Filipović a koncert szervezője kiemelte, hogy a Pro musica tagjai már régóta szeretnének elmenni Vukovára, hogy elénekeljék ezt az imát, a Requimet az elhunytakért: „2009-ben Dubrovnikban koncerteztünk, amelyen részt vett az eszéki Horvát Nemzeti Színház operaszólistája is, Puškarić. Elmondtam neki Vukovárral kapcsolatos vágyunkat. Bizonyos idő elmúltával felhívott és kapcsolatba kerültem Schneider úrral, az intendással. Gond nélkül megbeszéltük, de nem csak a vukovári, hanem a đakovó-i és az eszéki koncertet is. És íme, az együttműködés” – mondta don Dragan. A karmester Filip Pvišić volt, aki nem titkolta elégedettségét a koncert után.

FRATERNITAS KÖZLEMÉNYEK

- * Az ECHÓ kapható az Új Ember könyvesboltban (Ferenciek tere) és a Szent Antal könyvesboltban (Margit körút 23).
- * Az ECHÓ nyomdaköltségének fedezetére 30 Ft hozzájárulást kérünk. A postaköltség egy példány esetén 100 Ft, (A költségek egy részét az adományokból át tudtuk vállalni. Ezért kérjük, hogy akik megtehetik, segítsék adományaikkal az ECHÓ terjesztését.) Ez azt jelenti, hogy egy példány **egyhavi** költsége postázás esetén 130 Ft, **egy évi** költsége 1560 Ft. Mivel hónapról hónapra gazdálkodunk, tartalékunk lényegében nincs, ezért nincs bankszámlánk sem, és ez az oka annak, hogy nem áll módunkban „sárga csekket” küldeni, bár több olvasónk is kéri. A postázásra kért összeg viszont alacsonyabb a valós összegnél (145 Ft), a különbséget jelenleg adományokból tudjuk fedezni. Megértésüket köszönjük. **Nagyon kérünk mindenkit a pénzesutalvány pontos és olvasható kitöltésére, mert gyakran előfordul, hogy a feladó helyére a Fraternitas címét vagy a feladott összeget írják, és így nem tudjuk, hogy kitől érkezett a küldemény!**
- * **NAGYON FONTOS**, hogy a postafiók **FRATERNITAS** megjelöléssel **csak leveleket fogad, PÉNZ ÉS ADOMÁNY KÜLDÉSE ESETÉN** a cím:

Kemenes Gábor
1393 Budapest, Pf. 317.